

ЗА ВІРУ ЄВАНГЕЛЬСЬКУ

Що ви стоїте в одному дусі
й однодушно змагаєтесь
за віру євангельську.
Филип. 1:27

№ 3 (285), квітень-травень 2026

ЧИТАЙТЕ
У НОМЕРІ:

Чи знаєш ти, хто такий Дух Святий

Щось усередині тебе знає

стор. 2

Трапеза на очах ворогів

стор. 2

Суть П'ятидесятниці

стор. 3

Світло, яке видно
у дрібницях

стор. 4

Наближення Дня
Господнього

стор. 4

Уроки із книги Естер

стор. 7

Є запитання, яке, мабуть, живе в серці кожного, хто щиро шукає Бога: «Хто такий Дух Святий?» Дехто уявляє Його як якусь невидиму силу — наче вітер або струм. Дехто думає, що це просто «щось хороше від Бога». Але Писання відкриває нам дивовижну правду: Дух Святий — це не сила, не енергія, не вплив. Він — особистість.

Ісус говорив про Нього як про «Утішителя» — по-грецьки Параклітос, що означає «Той, кого кличуть на допомогу». Він — захисник, порадник, той, хто стає поруч. І зверніть увагу: Ісус каже «Він», а не «воно».

ВІН ГОВОРИТЬ, ВІДЧУВАЄ, КЕРУЄ

Дух Святий говорить: «Дух Святий сказав: відокремте мені Варнаву і Савла» (Дії 13:2). Він керує: «Дух Святий не дозволив їм» (Дії 16:6). Він радіє і може бути засмучений: «Не засмучуйте Святого Духа Божого» (Ефесян 4:30).

Засмутити можна тільки особистість. Не вітер. Не струм. Тільки того, хто любить.

ВІН ПРИЙШОВ ЖИТИ У ВАС

Найбільше диво не в тому, що Дух Святий сходить на богослужіннях і творить чудеса — хоча це правда. Найбільше диво — що Він хоче жити в звичайній людині. У вас. «Хіба ви не знаєте, що ви — храм Бога, і Дух Божий живе у вас?» (1 Коринтян 3:16).

Уявіть: той самий Дух, що ширяв над водами при творінні (Буття 1:2), що зійшов на Ісуса при хрещенні, що воскресив Його з мертвих — цей Дух хоче жити у вашому серці. Не тимчасово. Не лише на свято. Назавжди.

ЯК ПІЗНАТИ ЙОГО ОСОБИСТО?

Почніть з простого — розмовляйте з Ним. Не лише просіть — слухайте. Дух Святий говорить тихо:

*О Дух Святий, палай в душі незгасно,
Щоб не було життя як чорний дим,
Щоб іскри із Твого багаття вчасно
Упали в душі рідним і чужим.*

*О Дух Святий, вогню науки й втіхи,
Лиш в полум'ї Твоїм усього сущь.
Впади ж на ті солом'яні стріхи,
Де страх, гордіня й сумніви живуть.*

*Впади, стали усе, що непотрібне.
Впади, зігрий, що інеем взялось,
Щоб, як Христос у день останній йтиме,
Жаліти й плакати не довелося.*

*О Дух Святий, палай в душі бурхливо,
Щоб підступу не мало жодне зло,
Щоб кожне слово полум'ям пашіло,
Щоб кожне діло жертвою було.*

*Аби на цім шляху життя земного
Ні хвили надаремно не згубить.
Дай у горнилі полум'я святого,
Немов офіра Господу, згорить!*

Василь МАРТИНЮК

через Слово Боже, через внутрішній голос, через мир або занепокоєння у серці. Він не нав'язується. Але Він завжди поруч.

Якщо ви ніколи не просили Його наповнити вас — зробіть це зараз. Він чекає. Він хоче бути для вас не далеким богословським поняттям, а живим, теплим Другом.

Молитва: «Дух Святий, пробач мені, що я так довго не знав Тебе особисто. Я відчиняю Тобі серце. Прийди, наповни мене, говори зі мною. Хочу знати Тебе — не лише про Тебе. В ім'я Ісуса. Амінь.»

Чому «Зелені свята»?

У народі цей день часто називають «Зеленими святами», і супроводжується він певними звичаями. Люди прикрашають свої будинки липовим віттям і називають це маюванням.

Який зв'язок це має з Божим Словом? Яке пояснення можна дати всім тим традиціям, підтвердження котрих не знаходимо на сторінках Біблії? Пояснення є, але воно не втішне. Народна назва цього біблійного свята та його звичаї не християнського і навіть не єврейського, а суто язичниць-

кого походження. На жаль, християнство на нашій землі прийшло вже у спотвореному вигляді, не таким, яким воно було передане від Христа та апостолів і викладене на сторінках Священного Писання. Воно змішалось з язичницькими традиціями, котрі панували серед наших пращурів слов'ян. Так від покоління до покоління паралельно з християнськими ідеями передавалися й поганські звичаї. І люди сприймають це як належне, не розуміючи, що ці дії мають нічого спільного з християнством, а суть їх часто відверто демонічна.

Біблія недвозначно говорить: «До чужого ярма не впрягайтесь з невірними; бо що спільного між праведністю та беззаконням, або яка спільність у світла з темрявою? Яка згода в Христа з белийяром? Або яка частка вірного з невірним? Або яка згода поміж Божим храмом та ідолами? Бо ви храм Бога Живого, як Бог прокрі: Поселюсь серед них і ходитиму, і буду їм Богом, а вони будуть народом Моїм! Вийдіть тому з-поміж них та й відлучіться, каже Господь, і не торкайтесь нечистого, і Я вас прийму, і буду Я вам за Отця, а ви за синів і дочок Мені будете, говорить Господь Вседержитель!» (2 Кор. 6:14-18); «Бо не можете пити чаші Господньої та чаші демонської; не можете бути спільниками Господнього столу й столу демонського. Чи ми драгуватимем Господа? Хіба ми потужніші за Нього?» (1 Кор. 10:21-22).

Для всіх нас, друзі, мірило одне — Слово Боже. Читаючи його, ми пізнаємо Божу правду і можемо виконувати її. Бережімося від всіляких поганських звичаїв, адже все, що виглядає так невинно, насправді пов'язане зі злими темними силами.

Василь ПОПУДНИК

Бог хоче бути серед нас

У житті кожної людини бувають моменти, коли бракує сили, миру та впевненості. Саме тоді особливо важливо пам'ятати: Бог не залишив людину саму. Господь послав Духа Святого — Утішителя, Який підтримує, навчає та веде кожного, хто відкриває Йому своє серце.

Дух Святий діє тихо, але сильно. Він дає мир у тривозі, надію у важкі часи та мудрість у складних рішеннях. Саме через Нього людина відчуває Божу любов і присутність у своєму житті.

Сьогодні світ сповнений шуму, страху та невпевненості. Але там, де є Дух Божий, приходить світло. Він змінює серце людини, вчить прощати, любити та не втрачати віри навіть у найтемніші дні.

Пам'ятайте — Бог поруч. Його Дух продовжує діяти сьогодні, торкаючись людських сердець і наповнюючи їх живою надією.

редакція газети «За віру Євангельську»

Щось усередині тебе знає

Про голос, якого не можна заглушити — і про повернення, якого чекає Бог

«І Він, прийшовши, докорить світ про гріх... про гріх — бо вони не вірують у Мене.» (Івана 16:8–9)

Можливо, ти береш цю газету випадково. Може, хтось дав. Може, просто лежала поруч. Але є така річ — випадковостей із Богом не буває.

Дозволь запитати прямо: чи є в тобі — десь глибоко, там де ти сам із собою, відчуття, що щось не так? Не в країні, не у сусідів — а всередині. Щось незавершене, щось, чого бракує, якийсь тихий голос, який час від часу нагадує про себе і якого ти не можеш пояснити.

Цей голос Святого Духа. Він говорить до тебе. І Він говорив до тебе вже давно.

Ми живемо в дивний час.

2026 рік. За кілька останніх років світ змінився так, що люди старшого покоління кажуть: такого не було ніколи. Війна — не десь далеко, а тут, поруч. Смерть стала буденністю. Машины пишуть ві-

рші і малюють картини — і ніхто вже не певен, де правда, а де підробка.

Люди шукають опори. Хтось — у владі. Хтось — у грошах. Хтось — у втечі: алкоголь, розваги, нескінченний

скролінг. Хтось просто заціпенів і не відчуває вже майже нічого. А хтось — вперше в житті починає питати: «Може, все ж Бог є?»

Коли люди чують слово «гріх» — вони одразу думають про конкретні вчинки. Крадіжку. Зраду. Жорстокість. Так, це гріхи. Але Ісус Христос сказав щось несподіване: найбільший гріх — невір'я. «Про гріх — бо вони не вірують у Мене».

Чому? Невже невір'я гірше за вбивство?

Ось як це пояснити. Уяви людину, що важко хвора. У неї є ліки — прямо на столі. Але вона не вірить, що вони справжні, і не бере їх. Всі інші гріхи — це симптоми хвороби. Невір'я — це відмова від єдиних ліків. Від Христа, який один може простити, очистити і дати нове життя.

Не вірити в Ісуса — означає залишитись із усіма своїми ранами, усією провинною, усією порожнечою — і відмовитись від Того, Хто міг би все це зцілити.

Ісус обіцяв: коли Він піде —

прийде Дух Святий. І Він прийшов. І Він зараз — не десь у церкві чи в якомусь «святому місці». Він — поруч із тобою. Зараз. Поки ти читаєш ці рядки.

Його завдання — не налякати. Не засудити. Його завдання — відкрити тобі правду. Про те, ким є Бог. Про те, ким є ти. Про те, що між вами — можливе примирення.

Він говорить по-різному. Через тривогу, що не проходить, — і яка насправді є голодом по Богу. Через красу, яка раптово пробиває байдужість і змушує серце завмерти. Через людину, яка пережила пекло і все одно — радіє. Через смерть когось близького, яка ставить запитання, на які немає людських відповідей. Через цю статтю — зараз.

Що значить «повернутись»?

Є слово, якого багато хто боїться: покаєння. Здається — це щось принизливе. Визнати провину, впасти на коліна. Але давай подивимось на це інакше.

Покаяння — це розворот. Ти йшов в одну сторону — і розвернувся. І не тому що тебе змусили, а тому що ти побачив: там — тупик, а тут — дорога додому.

Ісус розповів про сина, який пішов від батька. Промовив усе. Опинився в злиднях. І коли він «прийшов до тям» — просто розвернувся і пішов додому. А батько — «ще здалеку побачив його і побіг назустріч».

Ти не знаєш, скільки разів Дух Святий стукав до твого серця. Може, це перший раз, може сотий. Але Він — терплячий. Він ще стукає.

Не треба чекати, поки стане «краще». Не треба відкладати. Не треба розуміти все богослів'я. Треба тільки одне — чесно сказати Богові все, що є на серці. Він почує. Він зрозуміє. І Він відповість.

Тисячі людей у найстрашніші моменти — в окопах, у лікарнях, у порожніх квартирах серед ночі — зробили цей крок. І їхнє життя змінилось, Дух Святий увійшов в їхні серця.

єпископ Олександр КОТОК

Отець, Син і Дух — одна любов, три особи

«Бог є любов.» — 1 Івана 4:8
Три слова. Вісім букв. І вся вічність у них.

Але що означає «Бог є любов»? Любов — це завжди стосунки. Не самотність. Не монолог. Любов потребує когось, кому дарується, і когось, хто дарує. Ще до створення світу, ще до появи першої людини — Бог уже любив. Як це можливо?

Можливо — тому що Він Трійця. Отець, Син і Дух Святий існують у вічній єдності любові. Ісус молився: «Отче, прослав мене тою славою, яку я мав у Тебе, перш ніж існував світ» (Ів 17:5). Між Ними — не договір, не союз рівних партнерів. Між Ними — любов, якій немає початку і не буде кінця.

Отець любить Сина. Син шанує Отця. Дух прославляє Сина і відкриває нам Отця. Три особи — одна любов, одна воля, одне серце. Єдині в суті, цілях.

Ми не поклоняємось трьом богам. Ми поклоняємось одному Богу, який відкриває себе у трьох особах. Це не математика — це таємниця. Але таємниця, яку відчуває серце.

Коли ви молитесь — ви звертаєтесь до Отця. Через Сина, Ісуса Христа, у якому наше примирення з Богом. В силі Духа Святого, який допомагає вам молитися навіть тоді, коли ви не знаєте, як: «Сам Дух заступається за нас зітханнями неви-

мовними» (Римлян 8:26).

Ось що вражає найбільше. Ця вічна любов Трійці — не закрита. Вона відкривається назовні. Вона запрошує. Ісус молився: «Щоб вони всі були одне, як Ти, Отче, в Мені, і Я в Тобі, щоб і вони були в нас» (Іоан 17:21). Ви — запрошені у цю єдність. Не як гість, в як дитина.

Отець хоче вас назвати своєю дитиною. Ісус хоче назвати вас другом. Дух Святий хоче зробити вас своїм домом.

Трапеза на очах ворогів

«Господь — Пастир мій» — такими словами розпочинається золотий псалом Давидів, Псалом 22-й. Звернемо увагу лише на вірш 5: «ти наклав стіл на очах ворогів моїх».

В різних перекладах він звучить так:

«Накрив Ти стіл мені перед очима ворогів моїх» (пер. УМТ)

«Ти приготував переді мною трапезу в присутності тих, які мене тривожили» (пер. УТТ)

«Ти приготував переді мною трапезу на очах у ворогів моїх». Яке протиставлення! Накритий стіл, а навпроти вороги. Давид живе в оточенні ворогів. Хочеться запитати: Давиде, і як тобі ілося?

Чи не краще було б Богові знищити спочатку ворогів, а потім накрити стіл для Давида?

Тут йдеться про щось більше. Це образні слова, які показують, як Бог вчить людину проходити випробування.

Перша реакція людини на наявність ворогів, на наявність загрози і випробувань — втрата апетиту, навіть втрата бажання жити. Але Бог навчив Давида жити в складних умовах.

Важливо, проходячи тяжкі часи, продовжувати черпати радість і сили від Господа. Бог сьогодні може стати тим джерелом, яке освіжає і зміцнює душу. Святе Письмо сьогодні може стати тією життєдайною силою, яка вестиме тебе. Нехай не

зникне у тебе бажання жити!

В затяжній війні, довгій хворобі, з часом в людей виникає емоційне і психологічне виснаження. Перша новина про війну, перша повітряна тривога, перший вибух сколихує людей. Є відповідні реакції, люди борються. Але коли війна чи взагалі якась біда розтягується на тривалий період часу, то людина виснажується. І часто кажуть: Нехай буде вже, що буде...

Скільки можна ховатися від тих повітряних тривог? Скільки можна сидіти в укритті? Скільки ще чекати? Скільки ще молитися? Вже немає сил... Вже не знаєш що думати... Перед цим COVID був...

Трапеза на очах у ворогів — це про життя в складних умовах.

Важливо не сплутати з іншим — мова не йде про так званий «Бенкет під час чуми». Бо можна відключитися від зовнішнього світу, перестати читати новини — і у вас складеться враження, що все добре. В

той час як місто в жалобі, ви можете собі бенкетувати або трапезнічати. Це не правильна реакція. Це не про доброго самарянина. «Тіштеся з тими, хто тішиться, і плачте з отими, хто плаче!» (Рим.12:15) — ось позиція Слова Божого.

Трапеза на очах у ворогів — це вміння знайти зелені пасовиська і води тихі в пустині.

Коли ти в стресі, коли в полі твого зору загроза, коли хвороба присутня в тілі, коли тривожно навколо — ти в положенні Давида. Вороги були і будуть навколо нас. Не чекай кращих часів. Навчися жити християнським життям в цих умовах. Не зациклюйся на загрозах, подивись на те, що Бог дає.

Іж і пий те, що подає Господь. Ділися цією поживою з іншими. В багатьох немає апетиту, в багатьох руки опустилися, багато чекають смерті... А ти скажи: «Господь — Пастир мій».

<http://genish.blogspot.com/>

◆ Новини

15.03.2026 в церкві «Світанкова зоря» на дияконське служіння були обрані Поліщук Дмитро, Чернота Євген, Приходько Ігор, Щавлінський Тимофій. На зібранні був присутній старший пресвітер району В'ячеслав Марчук;

21.03.2026 відійшов у вічність почесний пресвітер церкви с.Ромейки Феськов Степан Якович;

22.03.2026 в церкві с.Довговоля відбулися вибори служителів. На пресвітерське служіння був обраний Артюшик Андрій Васильович, на дияконів: Дацький Олександр, Качинський Володимир, Козодой Олександр. В проведенні виборів взяли участь заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Степан Кілюшик, старший пресвітер району Сергій Секан, пресвітери Капарчук Володимир, Бузян Михайло та місцеві служителі.

В церкві с. Перенятин на дияконське служіння був обраний Ковальчук Олександр

Сергійович. В зібранні взяли участь старший пресвітер району Роман Демчук, пастор Віктор Дрегер.

В церкві с.Малинськ на служіння старшого пастора обрано Савчука Сергія Миколайовича. В зібранні взяли участь заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Олександр Кузьмич, старший пресвітер району Анатолій Бойчук та інші.

Цього ж дня в церкві смт.Рафалівка відбулися вибори служителів. На дияконське служіння були обрані: Дацький Олександр, Мельничук Богдан, Кілюшик Степан. В проведенні виборів взяли участь заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Степан Кілюшик, старший пресвітер району Сергій Секан, пресвітери районної ради Андрій Ващишин та Михайло Калюта;

26.03.2026 в центральному офісі братерства відбулась робоча зустріч капеланів Рівненського району. Відповідальним за капелан-

ське служіння в районі обрали Мелешука Віталія;

29.03.2026 в с. Колки на пресвітерське служіння обрали Сергія Хомича. Василь Хомич здав служіння. В зібранні взяли участь заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Степан Кілюшик, старший пресвітер району В'ячеслав Руднік.

На з'їзду молодіжному служінні у Радивилівському районі благословили на служіння районного керівника молоді Гонтарука Вячеслава Віталійовича.

В церкві ХВЕ с. Підбрусинь Дубенського району на служіння пастора рукопокладений Мельник Руслан Васильович. Обраний на служіння диякона Прибіш Андрій Вікторович. Пастор Чайна Василь Володимирович здав служіння. В зібранні взяли участь заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Микола Свірчук, старший пресвітер району Вадим Савченко та інші пастори;

07.04.2026 в церкві с.Цепцевичі Сарненського району відбулися вибори служителів. На пресвітерське служіння було обрано Леончик Валентина Степановича (старший пастор), Прозапа Анастасія Сергійовича, Сергійчука Юрія Миколайовича. Також церква та старші служителі подякували за багаторічне ревне служіння та звершили молитву за Гамзу Антоном Максимовича, який набув статусу почесного пресвітера;

12.04.2026 в церкві с. Бугрин обрали пресвітера — Мосько Вадима. Перо Шпак передав служіння і перейшов в статус почесного. Вибори провів заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Петро Музичук;

19.04.2026 в церкві ХВЕ с. Здовбиця на дияконське служіння були рукопокладені Максим Давидюк і Олександр Ткач. Священнодію звершували перший заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини, єпископ Олександр Чернушок, заступник Микола Свірчук,

Суть П'ятидесятниці

Слово «П'ятидесятниця» невіруючій людині не говорить ні про що, юдеям воно добре зрозуміле, а нам, християнам, свідкує про безмежно велике надбання, про недосліджене багатство благодаті Божої.

Це біблійне слово не раз згадується на сторінках старозаповітних Писань і має пряме відношення до ізраїльського народу. Але чому воно таке дороге для нас, дітей Нового Заповіту? Чому так хвилює наші серця?

Згадку про свято П'ятидесятниці вперше зустрічаємо на сторінках Старого Заповіту у книгах Вихід 34:22–23, Левит 23:15–22, Повторення Закону 16:9–12. Писання називає П'ятидесятницю ще святом седмиць, або святом тижнів (за числом повних семи тижнів).

В Ізраїлі були три головні щорічні свята: Пасха (Песах), П'ятидесятниця (Шавуот) і Свято Кучок (Суккот). Під час цих свят ніхто в Ізраїлі не працював, чоловіки приходили перед Господнє лице з приносами і славослов'ям. П'ятидесятниця була святом радості і веселощів, котрі тривали цілий тиждень і збігалися з днем жнив.

Однак сказати про свято П'ятидесятниці тільки це — значить, не сказати нічого. Що означає цей день для нас? Це день злиття Святого Духа на землю, день народження Церкви. У Діях святих апостолів в першому розділі описуються події, що передували цьому. Страшні голгофські страждання вже минули. Звичайно, вони незабутні, проте будьяка трагічна подія поступово стирається з людської пам'яті, якщо на зміну їй приходить щось радісне. А воскресіння Ісуса Христа і Його з'явлення учням було надзвичайно радісною подією.

Та ось настав час, коли земне служіння Господа Ісуса мало завершитись. Його служіння переходило в нову фазу, чого сподівалися ще старозаповітні пророки. Учні пам'ятали слова Ісуса: «Оце Я з вами по всі дні аж до кінця віку». І ось Він був забраний від них. А як щодо Його обіцянки?

Господь обов'язково повернеться. Але Його невидима присутність у Його Церкві відчутна завжди, у всякий час.

Перед вознесінням Ісус звелів учням, «щоб вони не відходили з Єрусалима, а

чекали обітниці Отчої, що про неї ви чули від Мене. Іван бо водою хрестив, ви ж охрищені будете Духом Святим через кілька тих днів» (Дії 1:4–5). Коли учні Ісуса зібрались в горниці, вони не знали, що саме має статися, але вирішили не відлучатися — за словом Ісуса. І перебували однодушно в молитві.

Для нас це чудовий урок: коли ми чогось бажаємо від Бога, нам треба зосередитися і тепляче очікувати виконання Його обітниці. А для цього обов'язково будемо однодушно молитися.

На жаль, так мало сьогодні однодушності навіть у сім'ях... А в парламенті, а серед різних політичних та громадських організацій і, що найбільше засмучує, серед християн — поділення на конфесії, деномінації, на обряди. Чому така ненависть, нетерпимість серед віруючих людей? Тому, що далеко не всі ми розуміємо, що саме однодушність дозволяє Божій відповіді прийти.

«Коли ж почався день П'ятидесятниці, всі вони однодушно знаходилися вкупі» (Дії 2:1). Чого, на жаль, не скажеш про нас, і в цьому, мабуть, найбільша проблема церковного братерства взагалі.

Християнин, насамперед, — це богобійна людина. Про це нині забувають, народ перестав боятись Бога, а Слово Боже каже, що початок премудрості — страх Божий. І в результаті ми дозволяємо собі ігнорувати Богослужіння заради зовсім не богоугодних діл. Головну увагу зосереджуємо на своїх потребах, на роботі, бізнесі, сім'ї. На відпочинку, зрештою...

Зазвичай вважаємо гріхом якись явні злі вчинки, погане слово, лиху дію. Але чи не вважає Бог одним з найбільших гріхів зруйнування єдності, однодушності Церкви? А однодушність виражається в спільній молитві.

Іноколи люди кажуть, що для них важливіше особисте спілкування з Христом, особисті молитви. Це справді дуже важливо, але не забуваймо, що ми будемо спасенні саме в Церкві, перебуваючи в однодушності, в гармонії духа, у спільності цілей, поставлених Богом. Невже в учнів не було важливих діл? Звісно, були, у кожного вони є, проте впродовж десяти днів вони однодушно молилися.

На день П'ятидесятниці в Єрусалимі зібралися євреї з усіх кінців Азії, Африки, Європи. І яких же зусиль це вимагало від них! У них не було автомобілів, тоді не ходили маршрутки чи поїзди; їм доводилося долати довгий і часто дуже небезпечний шлях. Додому можна було й не повернутися. А що станеться з сім'єю, з господаркою, худобою?.. І все це тільки заради того, щоб одного дня поклонитися перед лицем Господа!

Наскільки ж ми відійшли від істин богобійності. Адже без нашої присутності, без нашого поклоніння Церква не зможе перебувати в єдності. Там, де народ однодушний, там виконуються Божі обітниці. І виконуються для всієї Церкви.

Дух Святий чомусь не зійшов на Єрусалим, на Ізраїль. Він зійшов на горницю, де 120 сердець однодушно перебували в молитві та поклонінні Богові. Коли ми будемо мати лише індивідуальну молитву, ми можемо втратити духовний жар; це як вуглинка, яка, вийнята з печі, дуже швидко гасне. Лише разом ми будемо сильними, важливими, однодушними.

І що було далі? «І нагло зчинився шум із неба, ніби буря раптова зірвалася, і переповнила увесь той дім, де сиділи вони. І з'явилися їм язика поділені, немовби огненні, та й на кожному з них по одному осів. Усі ж вони сповнилися Духом Святим і почали говорити іншими мовами, як їм Дух промовляти давав. Перебували ж в Єрусалимі юдеї, люди побожні, від усякого народу під небом. А коли оцей го-мін зчинився, зібралася безліч народу, та й диву далися, бо кожен із них тут почув, що вони розмовляли їхньою власною мовою!.. Усі ж побентежилися та дивувалися, та й казали один до одного: Хіба ж не галілеяни всі ці, що говорять? Як же кожен із нас чує свою власну мову, що ми в ній народились?» (Дії 2:2–8).

Це було дивне знамення. Апостоли надприродним чином заговорили на мовах народів, серед яких проживали юдеї. Про великі й дивовижні діла Божі говориться на мовах поганських народів. А значить, Бог приймає усіх. У Першому посланні до коринтян апостол Павло каже, що мови — це ознака для невіруючих, котрі інакше не змогли б повірити проповіді, що прозвучить після цього прояву сили Духа Святого. Апостол каже дивовижні слова: кожен, хто покличе ім'я Господнє, спасеться.

В 1 Кор. 12:13 також читаємо: «Бо ми всі одним Духом охрищені в тіло одне, чи то юдеї, чи геллени, чи раби, чи то вільні, і всі ми напоєні Духом одним».

Хрищення Святим Духом, яке відбулось в день П'ятидесятниці, день злиття Духа Святого, і взагалі сам день П'ятидесятниці — це подія історична, подія світового значення. Повторити її неможливо. Вона звершилася раз і назавжди. Дух Святий зійшов на землю, і ми можемо отримати його. Сила Святого Духа сьогодні доступна кожному, хто вірує в Ісуса Христа як Господа і Спасителя.

Тому тепер ми маємо владу з відвагою свідкувати про Господа, і день у день у нас росте усвідомлення істини Божого Слова.

Олег КАРПЮК

Надійся на Господа, і Він здійснить бажання серця ТВОГО (свідчення Романа Рокицького)

Я народився у віруючій сім'ї. Моя мама з дитинства зазнавала переслідувань у школі через віру — священник знижував оцінки, насміхався, але вона завжди казала: «Слава Богу». Одного разу священник запитав: «Як ти можеш так терпіти?» А вона відповіла: «Ми повинні робити добро і благословляти всіх. Бог свого часу дасть нагороду».

Я народився семимісячним, вагою 1 кг 500 г. Лікарі сказали мамі: «Треба зробити укол у голову — або життя, або смерть». Мама відмовилася навіть думати про смерть. Після уколу моє серце зупинилося на кілька секунд, але Господь дозволив — і сьогодні мені 63 роки, і моє серце б'ється.

Коли в 77-му році мій батько тяжко захворів на білокрів'я, лікарі привезли його додому в простирадлах — більше нічого не могли зробити. Пастор запитав: «Грино, ти ще хотів би жити?» Батько відповів: «Почав будувати дітям хату — хотів би закінчити, якщо воля Божа». Помолилися — і через два тижні батько вже носив і працював. Бог продовжив йому життя, щоб завершити хату.

А коли прийшов час помирати, то на похороні батька пастор дав мамі Біблію і сказав: «Передай наймолодшому». Мама здивувалася — я був у восьмому класі. Але пастор відповів: «Таке слово від Господа». Через багато років, коли я почав проповідувати, мама згадала: «От тепер я зрозуміла те пророче слово».

Коли батько відходив у вічність, він у лікарні сказав: «Сьогодні, поки день зайде, я відйду до Господа. Хай прийдуть усі діти». Лікарі думали, що він уже не при здоровому глузді. Але батько зупинився і сказав: «Я тверезо говорю. Я маю слово від Господа. Я нікого з вас уже не бачу тілесними очима, але бачу невелике вікно в хмарах і мою маму віруючу, яка працює до мене руки. Я відходжу у вічність. Лишайтеся з Богом».

Одного разу ми зібралися на служіння, а внук Степанчик вередував. Я кажу: «Нам всім треба спокій зранку». А він відповів: «Діду, кому найбільше треба спокій у неділю? Тобі, проповіднику». Це правда: якщо в серці проповідника немає миру і спокою — народ не отримає того, що потребує. Перша проповідь — це для нас самих, а тоді вона йде через серце до інших.

Отже, мої любі браття і сестри, надійтеся на Господа, чиніть добро, живіть на землі і зберігайте істину. Я бачив це все своїми очима: як Бог підняв мене, семимісячну дитину, як Він продовжив дні мого батька, аби він закінчив будувати хату, як Він промовляв через нього навіть на порозі вічності. Не бійтесь робити перший крок до Нього — Він зробить решту. Збережіть ту красу, яку Господь виткав у вас ще в утробі матері, — для Нього, для вашої сім'ї й для ваших дітей. Амінь.

Роман Рокицький

<https://www.youtube.com/watch?v=V7yZTPDVPSS>

старший пресвітер району Василь Кондратюк та інші.

Церква с. Великий Житин відсвяткувала своє 25-річчя і 25 років служіння пастора. А зібранні взяли участь єпископ Олександр Коток та служителі сусідніх церков.

Цього ж дня в церкві с. Лішнів, що належить до церков Радивилівщини, на дияконське служіння був обраний Климок Роман Богданович. В зібранні взяв участь старший пресвітер району Роман Демчук.

На базі церкви «Відродження» м.Березне відбулася зустріч служителів, керівників молоді та вчителів недільної школи району. Були обговорені поточні питання життя церков та братерства. Заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Олександр Кузьмич провів семінар на тему: «Бути співробітником Бога»;

26.04.2026 в церкві Великий Житин обрали дияконом Музичука Євгена. В зібранні взяли

участь заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Петро Музичук, старший пресвітер району В'ячеслав Марчук.

В церкві с.Остки на Рокитнівщині на дияконське служіння обрано Лесковця Віктора Григоровича. В зібранні взяли участь заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Олександр Кузьмич, старший пресвітер району Лесковець Михайло та інші.

В церкві «Воскресіння» м. Вараш на дияконське служіння були рукопокладені Лисюк Олександр Володимирович, Ларічев Олег Анатолійович, Матковський Вадим Павлович, Манзик Олег Миколайович. На випробувальний термін обрані Ворса Валерій Степанович та Венгерак Олексій Тарасович. В зібранні взяли участь єпископ Олександр Коток, заступник Степан Килюшик, старший пресвітер району Сергій Сенан та інші;

02.05.2026 на базі церкви ХВЕ с.Кідри Вараського району відбувся XXII навчальний се-

мінар для табірних працівників. На семінарі була представлена програма «Мобільна клініка душі», в основу якої лягли основні доктрини про Бога. Ціль програми — розкрити для вихованців в зрозумілій та цікавій формі за допомогою проведення паралелі між членами тіла людини і основними характеристиками Бога, Божу волю щодо людей, а також спонукати вихованців щодня виконувати те, що від них хоче Бог. Понад шістьсот учасників семінару з різних областей нашої країни зібралися для того, щоб разом помолитися, прославити Господа, послужити один одному, попрацювати, отримати певні знання, почути теоретичні і практичні поради для духовного розвитку і просто поспілкуватися. В зібранні взяли участь старший пресвітер району Сергій Сенан, відповідальний за відділ табірної служіння Михайло Бузян, відповідальний за відділ освіти Олександр Сніжко, Сергій Кібиш та інші служителі;

04.05.2026 в церкві с.Малинськ, що на Березнівщині, відбулося рукопокладання служителів. На псевітерське служіння посвячено Савчука Сергія Миколайовича (старший пастор) та Дзюбана Петра Григоровича, на дияконське Миронка Романа Андрійовича. Священнодію звершили єпископ УЦХВЕ Рівненщини Олександр Коток, його заступник Олександр Кузьмич, старший пресвітер району Анатолій Бойчук, пастори сусідніх церков. Також церква та присутні служителі подякували Ількевичу Сергію Володимировичу, який багато років ніс пресвітерське служіння і після посвячення новообраних служителів набув статусу почесного пастора;

10.05.2026 в церкві с. Боратин на дияконське служіння обрано Рибку Василя. У зібранні взяли участь заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Микола Свірчук, старший пресвітер району Роман Демчук та інші служителі.

Хто сказав нам, що дар вже не діє,
Що твій біль і печаль — назавжди?
Подивись, скільки храмів пустіє —
Ти лиш віру свою збережи.

Бог живий, і Він сильний спасати,
І в народі являти дари.
Дух на всяке тіло зіслати
Обіцяв Він в останні часи.

Наш Господь і сьогодні лікує —
Біль свій тихо Йому розкажи.
Дух Святий нам ще милість дарує,
Тільки вірою дар цей приймай.

Хай вогонь у серцях не згасає,
Хай цей світ упізнає Христа.
Божий Син між людьми все шукає
Тих, крізь кого засяє Хвала.

Олександр ГЕНШ

Пісня:

Спливає час,
Мов тінь від нас.
А Бог — наш шлях
В усіх віках.

Життя — мов мить,
Що геть летить.
А Бог стоїть,
Як вічна нить.

Шукаю світ,
Шукаю слід.
А Бог — в тиші,
Живе в душі.

Минають дні,
Як сни земні.
Та Божа міць
Сяга зірниць.

Що є наш шлях?
Лиш порох, прах?
Чи Божий дар
Крізь морок хмар?

Бог не мовчав —
Себе нам дав:
Прийшов Христос —
Спасіння ось!

Хрест на горі,
Любов в крові.
Воскрес Господь —
Безсмертна плоть!

Лине знов клич,
Лине крізь ніч.
Господь до нас
Спішить весь час.

Не зволікай,
Любов шукай.
Це Божий шлях —
Покинь свій страх.

Приспів:

А ти шукав?	Христа шукав?
А ти питав?	Життя прийняв?
Чи кликав ти	Чи хочеш ти
Його прийти?	Себе спасти?

Олександр ГЕНШ

Стаю багатшим. Кожен день — багатшим.
На досвід, мудрість, витримку, любов.
Старішаю з надією на краще,
Гартуючись у холоді обмов.

Багатшаю на друзів, на стосунки,
На зустрічі, розмови, спільний біль...
Й багатство це, як лицар обладунки,
Беру, йдучи з неправдою в двобій.

Багатшаю, бо трачу за потреби,
Себе й своє в щоденній боротьбі.
Щоб збагатити світ навколо себе,
Щоб збагатити вічність у собі.

Юрій ВАВРИНЦЮК

Світло, яке видно у дрібницях

Ми часто чекаємо великих чудес, особливих знаків чи незвичайних подій. Але Бог дуже часто діє через прості речі: шире слово підтримки, телефонний дзвінок у потрібний момент, усмішку незнайомої людини чи допомогу сусіда. Християнське життя складається не лише з великих духовних перемог, а й з маленьких щоденних вчинків любові.

У Євангелії Ісус говорить, що навіть чашка холодної води, подана з любов'ю, має значення. Це нагадує нам: жодне добро не є малим у Божих очах. Іноді одна коротка розмова може повернути людині надію, а один добрий вчинок — змінити чиєсь життя.

Сьогодні світ потребує не тільки гучних слів, а людей, через яких видно Христове світло. І це світло починається саме з дрібниць.

Сила молитви у тривожний час

Молитва не завжди змінює обставини миттєво, але вона змінює серце людини. У хвилини страху, невизначеності та переживань людина шукає опору. Для християнина такою опорою є Бог.

Навіть коротка молитва, сказана широким серцем, здатна принести мир у серце. Часто ми думаємо, що Бог чує лише довгі або особливі молитви. Але Господь чує кожне слово, сказане з вірою.

Молитва — це не формальність і не ритуал. Це жива розмова з Небесним Отцем. Через молитву людина знаходить силу прощати, не втрачати надію та йти вперед навіть тоді, коли важко.

Наближення Дня Господнього

«Бо близький День Господній для всіх народів... І прийдуть спасителі на гору Сіон, щоб судити гору Ісава, і настане Царство Господнє!» (Ов.1:1,21)

Ми прочитали перший та останній вірші кн. Пророка Овдія. У цих двох віршах є два терміни, яким треба дати означення. Вони часто вживаються в Біблії — День Господній і Царство Господнє. Тут говориться про наближення цих двох подій. Що це таке?

Термін «День Господній» зустрічається в Біблії в різних значеннях. Це може бути День недільний, це може бути день Божого відвідання, це може бути день Другого Приходу Христа і т.д. Тобто залежить від контексту.

4 Фраза «Господній день» зустрічається дев'ятнадцять разів у Старому Завіті та чотири рази в Новому Завіті (Дії 2:20; 2 Петра 3:10; 2 Сол.2:2). Про це також згадується в деяких інших місцях (Об.6:17; 16:14).

4 Старозавітні тексти, що говорять про день Господа, часто висловлюють сенс неминучості, близькості й очікування: «Закричій, бо близько Господній день...» (Іс.13:6); «Бо близько Господній день, буде день кінця народів!» (Єз. 30:3); «І хай будуть у замішанні всі, що живуть на землі! Тому що надходить Господній день, бо він близько» (Йоїла 2:1);

4 Новий Завіт називає його днем «гніву», днем «покарання» та «великим днем Бога Вседержителя» (Об.16:14), маючи на увазі здійснення в майбутньому, коли Божий гнів виллється на невірних.

«Царство Боже» чи «Царство Господнє» теж вживається в різ-

Подяка, яка змінює серце

Ми звикаємо помічати проблеми швидше, ніж благословення. Але Біблія неодноразово закликає дякувати Богові за все.

Подяка змінює погляд людини. Коли ми вчимося дякувати навіть за прості речі — новий день, рідних людей, хліб на столі, підтримку друзів — у серці з'являється більше миру.

Невдячність робить людину похмурою, а вдячність навпаки допомагає бачити Божу присутність у повсякденному житті.

Можливо, сьогодні варто просто зупинитися на хвилину і сказати: «Господи, дякую Тобі за все, що маю».

Тиша, у якій говорить Бог

Сучасний світ переповнений шумом. Люди постійно кудись поспішають, гортають новини, слухають музику або дивляться відео. Але іноді саме в тиші людина найкраще чує Бога.

Ісус часто усамітнювався для молитви. Це був час, коли ніщо не відволікало від спілкування з Отцем.

Тиша допомагає заспокоїти серце, подумати про важливе та почути Божий голос у своєму житті. Іноді кілька хвилин тиші можуть дати більше миру, ніж довгі години метушні.

Надія сильніша за страх

Страх став звичним супутником багатьох людей. Люди переживають за майбутнє, за здоров'я, за своїх близьких. Але християнська віра нагадує: Бог залишається поруч навіть у найтемніші часи.

Надія не означає відсутність труднощів. Надія — це впевненість у тому, що Господь не залишає людину саму.

Коли серце наповнюється вірою, страх втрачає владу. Саме тому християнин може дивитися у майбутнє не з відчаєм, а з довірою до Бога.

— В пророчій книзі об'явлення, де йдеться про майбутні події, є такі слова: «І я почув гучний голос на небі, який говорив: Тепер настало спасіння, і сила, і царство нашого Бога, і влада Христа Його, бо скинений той, хто братів наших скаржив, хто перед нашим Богом оскаржував їх день і ніч!» (Об.12:10)

Як це поєднати? Царство Боже на землю приніс Христос, воно вже є на землі. Але зараз воно є невидимим для фізичних очей, воно в серцях віруючих. Проте настане день, коли Царство буде утверджене на землі видимим чином. І ось тоді проявляться віруючі у славі! Сьогодні вони можуть бути зневажені, ніким не помітні, нести тягар життя разом зі світом і т.д. Але настане момент, коли Христос видимо зацарює і разом з ним Його послідовники.

Текст, який ми прочитали (Ов.1:1,21) говорить про близькість і неминучість Дня Господнього і Царства Господнього. Незалежно від того, в яких саме значеннях вжиті ці терміни, ми бачимо таку річ: **день Господній буде і часом суду, і він також буде моментом спасіння.** Для когось так, для когось інакше.

Царство Боже — це про суд і про милість. Для одних він стане благословінням, для інших — прокляттям. **близький День Господній для всіх народів...** Чи суд чи спасіння принесе цей день — вирішувати тобі...

Олександр ГЕНШ

Дитяча сторінка

Невидимий Друг

Маленька Соня дуже любила свою бабусю. Кожного вечора бабуся сідала поруч і читала їй казки. А потім гладила по голові і казала:

— Спи, Сонечко. Я поруч.

І Соня засинала спокійно.

Але одного разу бабуся поїхала далеко — до іншого міста, до хворої тітки. Соня лягла спати сама. У кімнаті було темно. За вікном шумів вітер. І Соні стало страшно.

— Мамо, — покликкала вона. — Мені страшно.

Мама прийшла, обняла її і сказала:

— Не бійся, любя. Бог із тобою. І Дух Святий — теж.

— А хто це — Дух Святий? — запитала Соня. — Я Його не бачу.

Мама задумалась. Потім взяла Сонину ручку і поклати на серце.

— Ти відчуваєш, як б'ється серце? — Відчуваю.

— А бачиш його?

— Ні...

— Ось так і Дух Святий. Ти не бачиш Його — але Він є. Він живе всередині тих, хто любить Бога. Він — як найкращий Друг, який ніколи не іде додому. Він завжди поруч.

Соня закрила очі і тихо сказала:

— Дух Святий, Ти тут?

Вітер за вікном вщух. У кімнаті стало тихо. І всередині, десь біля серця, Соня відчула щось тепле. Наче хтось дуже лагідно і невидимо обійняв її.

Вона всміхнулася і прошепотіла:

— Ти тут. Я відчуваю.

І заснула спокійно.

Вранці вона прибігла до мами і

сказала:

— Мамо! Дух Святий справді є! Я вночі відчула Його!

Мама обняла її і сказала:

— Так, Сонечко. І Він буде з тобою завжди — і вдень, і вночі. І коли весело, і коли страшно. І коли бабуся поруч, і коли далеко. Назавжди.

Три і один

Андрійко дуже любив запитувати. Вчителька у школі навіть жартувала: «Андрію, ти народився зі знаком питання».

Одного разу після недільної школи він підійшов до пастора і запитав:

— Пасторе Іване, поясніть мені одне. Ви кажете — Бог один. А потім кажете: Отець, Син, Дух Святий. Це три чи один? Я не розумію.

Пастор Іван усміхнувся. Він узяв Андрійка за руку і повів до вікна.

— Бачиш сонце?

— Бачу.

— А бачиш промінь, що йде від нього через вікно?

— Бачу.

— А відчуваєш тепло на своїй руці?

— Відчуваю.

— Ось тобі: сонце — одне. Але є саме сонце, є його світло, і є його тепло. Три різні речі — і водночас одне. Без сонця — немає ні світла, ні тепла.

Андрійко задумався.

— Значить, Отець — це як саме сонце?

— Так. Він — джерело всього. Він створив світ. Він любить нас так, як батько любить дітей.

— А Ісус — це як світло?

— Саме так! Йоан так і написав: «Я — світло світу». Ісус прийшов до нас — показав нам, який є Бог. Так само, як промінь із сонця приносить світло в кімнату — Ісус приніс Бога до людей. І ще — Він помер за наші гріхи і воскрес. Без Нього ми б залишились у темряві.

— А Дух Святий — тепло?

Пастор Іван кивнув і поклав руку на серце Андрійка.

— Тепло — це те, що ти відчуваєш. Дух Святий живе всередині нас. Ти можеш знати про сонце і навіть бачити його — але тепло ти відчуваєш лише тоді, коли промінь торкається тебе. Так само: можна знати про Бога, можна читати про Ісуса — але Дух Святий робить так, що ти відчуваєш Бога всередині.

Андрійко довго дивився на сонячний промінь на підлозі.

— Значить, вони не три різні боги?

— Ні. Один Бог — але три особи. Як сонце, світло і тепло — одне сонце. І кожен із них любить тебе.

Хлопчик усміхнувся.

— Тоді виходить, що Бог любить мене тричі?

Пастор засміявся і обійняв його за плечі.

— Саме так, Андрійку. Тричі — і нескінченно.

Увечері Андрійко записав у зошиті:

«Отець — джерело. Ісус — світло. Дух Святий — тепло. Один Бог. Три особи. І всі троє люблять мене.»

Він закрив зошит, подивився у вікно на вечірне небо і тихо сказав:

— Дякую, Боже. За Ісуса. За Духа Святого. За те, що Ти — є.

А ти знаєте ви?

Дивовижні факти про Біблію та Духа Святого

Знайомся — Біблія!

📖 Скільки книг у Біблії?

Цілих 66 книг! 39 у Старому Заповіті і 27 у Новому. Їх писали понад 40 різних людей протягом 1500 років — але всі вони писали під натхненням Духа Святого. (2 Тим. 3:16)

🗨 Якою мовою написаний Новий Заповіт?

Грецькою! Ця мова була міжнародною у часи Ісуса, як зараз англійська. А Старий Заповіт — переважно єврейською (грецьською). (Івана 1:1)

📖 Яка найкоротша книга Нового Заповіту?

Друге послання Івана — лише 13 віршів! Але навіть у такій маленькій книжці є важлива заповідь: любити одне одного. (2 Івана 1:6)

🕯 Яка найвідоміша обіцянка Біблії?

«Бог так полюбив світ, що дав Свого Єдиного Сина, щоб кожен, хто в Нього вірить, не загинув, але мав вічне життя.» Це Івана 3:16 — «золотий вірш» Біблії! (Івана 3:16)

Знайомся — Дух Святий!

🕯 Де вперше згадується Дух Святий у Біблії?

У самому початку! «Дух Божий ширяв над водою» — це Буття 1:2. Тобто Дух Святий був уже при творінні світу! (Буття 1:2)

🕯 Як Дух Святий сховався на Ісуса при хрещенні?

У вигляді голуба! Він злетів і опустився на Ісуса, а з неба почувся голос Отця: «Це Мій улюблений Син!» — Отець, Син і Дух Святий разом в одну мить. (Матвій 3:16–17)

🕯 Що сталося в день П'ятидесятниці?

Дух Святий зійшов на учнів у вигляді вогняних язиків над головами! Всі наповнились Духом і заговорили іншими мовами. З того дня розпочалась церква. (Дії 2:3–4)

🕯 Як ще Біблія називає Духа Святого?

Утішитель або Помічник! По-грецьки — Параклітос, що означає «Той, кого кличуть на допомогу». Коли тобі важко — Дух Святий завжди готовий прийти! (Івана 14:16)

🏠 Де живе Дух Святий?

У серці кожного, хто вірить в Ісуса! «Хіба ви не знаєте, що ви — храм Бога, і Дух Божий живе у вас?» Ти — Його домівка! (1 Кор. 3:16)

🍎 Які плоди приносить Дух Святий?

Дев'ять плодів: любов, радість, мир, довготерпіння, доброта, благість, вірність, лагідність і стриманість. Коли Дух Святий живе в нас — ці якості ростуть у нашому характері! (Галатів 5:22–23)

Перевір себе!

Обери правильну відповідь.

1. Скільки книг у Біблії?

А) 39

Б) 66

В) 77

Г) 100

🕯 66 книг: 39 у Старому Заповіті і 27 у Новому!

2. У якому образі Дух Святий зійшов на Ісуса при хрещенні?

А) Вітру

Б) Вогню

В) Голуба

Г) Хмари

🕯 Голуб — символ миру і Божої присутності. (Матвій 3:16)

3. Що означає ім'я «Параклітос»?

А) Невидимий

Б) Той, кого кличуть на допомогу

В) Вогненний дух

Г) Голос з неба

🕯 Параклітос — Помічник, Заступник, Той, хто завжди поруч!

4. Де вперше згадується Дух Святий у Біблії?

А) У Псалмах

Б) У книзі Дій

В) У початку Буття

Г) В Євангелії від Йоана

🕯 «Дух Божий ширяв над водою» — Буття 1:2.

5. Скільки «плодів Духа» називає апостол Павло?

А) 5

Б) 7

В) 9

Г) 12

🕯 Любов, радість, мир, довготерпіння, доброта, благість, вірність, лагідність, стриманість. (Галатів 5:22–23)

«Бог стер моє минуле і дав нове життя»

Мене звати Валерій, мені 59 років, я з Дніпропетровщини, села Токівське. У 33 роки мене знайшов Господь. До того я був негідною людиною — як говорить Слово Боже, подібний до тварини. Скільки мене лікували в наркодиспансерах, скільки бабки, дідки, кодування — ніхто не міг змінити моє життя, дати мир і спокій. Не один лікар, не один психолог чи нарколог.

Але прийшов час. Мені грозило мінімум 10 років тюрми, але Бог знав це все. Суд відбувся в коридорі, і мені сказали: «Ідіть, суд закінчений». То була Божя милість. Бог сказав: «Іди, синку, Я даю тобі нове життя». Навіть документи з минулим поділись.

Але ворог хотів мене погубити. Останній раз, коли я вийшов із наркодиспансеру, я сказав собі: «Все, більше не буду». Сів у тролейбус, проїхав дві зупинки — і побачив

двох наркоманів. Хтось усе-редині сказав: «Іди». Я вийшов, спитав «Є щось?», мені відповіли «Є». І я знову вколосся. Тоді прийшла смерть, мрак, темрява. Я сів у маршрутку до вокзалу з однією думкою — під поїзд. Я не хотів жити. Я знав, що мене ніхто не любить, вся область знала мої беззаконня, жінка страждала, діти, батьки.

І раптом хтось торкнувся мого плеча. Я обернувся — стоїть молодий хлопець і каже прості слова: «Тебе любить Ісус». Я погнав на нього, а він знову: «Тебе любить Ісус». Я не розумів, хто такий Ісус, але зрозумів — мене хтось любить. Мені захотілося жити.

Вдома я плакав і благав Бога: «Зміни моє життя». У неділю приїхав до молитви. Як тільки брат відкрив рота для заклинку до покаяння — я вибіг, упав на коліна, кричав: «Боже, якщо Ти є —

дай свободу!» За мене со-вершили молитву, і я встав з колін. Прийшла повна свобода. Бог поміняв мій розум за 24 години. Бажання вколоти-ся, пити, курити, дивитися на чужих жінок — не прийшло. Дехто каже: «Брешеш». Але то ваші питання. Це все слава Йому — Він стер минуле.

24 роки ми з жінкою у вірі. З перших днів ми так полюбили Христа, що бігли за Ним. 8 кілометрів пішки ходили до дому молитви — два роки, з дітьми, під дощем, мокрі й брудні. Сьогодні дехто каже: «Погода погана, не піду». А головна погода — в домі, де Христос. Мене може зупинити тільки смерть.

Ми брали до свого дому таких, яким я був колись: наркоманів, бомжів, ВІЛ-інфікованих, із відкритою формою туберкульозу. Вони жили під одним дахом з нами, їли за одним столом, користувалися

однією ванною й туалетом. І отримували зцілення без жодної таблетки, без хірургії. Ми бачили славу Богу.

Головлікар одного разу прибігла й кричала: «Ти що, осередок хвороби в себе вдома тримаєш?» Я відповів: «А ти що, не знала, що той осередок у центрі села? Дякуй Богу, що ми забрали його на край». І через короткий час той чоловік отримав зцілення.

Я не проти медицини. Але 24 роки я не знаю, що таке таблетки. Я знаю, що таке Кров Завіту, рани Ісуса Христа, що таке доторкнутися до краю одежі. Я знаю, що таке Вечеря Господня — коли ти з вірою береш чашу і п'єш не вино, а кров нового завіту, в якій зцілення.

Одного разу моя дочка півтори доби не відкривала очей від гарячки. Жінка кричала: «Добре віру випробовувати на дітях! Може, в лікарню?»

Я молився, гарячку заборо-няв — не виходило. Єле-ем мазав — не допомагало. Руки клав — нічого. На другу добу я став на коліна і сказав: «Боже, якщо треба везти в лікарню — Ти спитаєш з мене.

Якщо не повезу — теж спитаєш. Укажи мені». І прийшов голос із неба: «Ти обдурив людину. Я хочу, щоб ти ходив святим перед лицем Моїм, бо Я святий». Я побіг до од-носельчанина, сказав: «Толю,

«Він не лежить в труні, а є з нами сьогодні» —

свідчення родини Славинських про явну Божу милість

Рік тому життя родини Славинських перетворилося на боротьбу за сина Самуїлка. Лікарі давали нуль надії, але Бог вирішив інакше. Сьогодні мама хлопчика ділиться історією, яка ламає всі медичні прогнози.

Перш за все хочеться щиро подякувати нашому Богу, що Він живий, і всім, хто молився, постився, і нашим діткам. Мені не раз казали, що дітки моляться за Самуїлка. Я казала: «Боже, почуй молитву діток!» Іхні серця дуже чисті, і Бог чує їх. Дітки, молись надалі!

Рік тому я з чоловіком Сашею уявляла зовсім іншу картину. Ми думали, що буде багато квітів... Але по милості Божій наш Самуїлко не лежить в труні — він є з нами сьогодні.

Коли нас відвідав Василь Драка, Бог сказав мені: «Згадай, як ти навіть не встигала попросити, а Я тобі давав. Буде велика буря і шторм,

але ти надійся на Мене — мир душі твоєї».

Ми помітили, що син не хоче ходити, падає. Аналізи показали онкомаркер: замість норми 10 — 1000. Потім — 800 000. У Львові на КТ лікар сказав: «Множинні метастази в легенях, печінка повністю вражена». Я не знала, що робити. Але я відкрила Біблію на телефоні — і мені відкрилася книга Наума: «Добрий Господь — пристановище в день утиску, і знає Він тих, хто на Нього надіється».

Коли ми їхали в лікарню, моє серце раділо. Я казала: «Сашо, я вірую, що цих метастаз не буде».

Потім зателефонувала лікар-християнка з Ізраїлю. Вона сказала прямо: «Надії немає. Тільки на Бога. Я знаю хлопчика з таким самим діагнозом. Йому пророкували смерть, але батьки молилися — і він живий досі. Пам'ятайте: Бог сильніший за хворобу».

І ми трималися. Одного разу за-

відувачка онкології, строга жінка, погладила мене по голові: «Іж, дитя, тобі треба сили». Але вона не знала, що моя надія — тільки на Бога.

Після першої хімії онкомаркер впав більш ніж наполовину. Лікарі дивувалися. А потім — нове КТ показало: легені повністю чисті. Лікарка сказала: «Я не знаю, що це. По медицині з вашою хімією це неможливо».

Нас взяли на операцію в Нідерланди. Найкращі хірурги світу, коли почули, що ми молимося за них, вклонилися до землі. Вони сказали: «Пухлина була розташована дуже зручно для видалення». Але я знаю: це Бог уклав її так.

Сьогодні Самуїлко бігає, катається на самокаті так швидко, що ми ледь наздоганяємо. Люди, які бачили його на візочку, питають: «Невже це той самий хлопчик?»

Я хочу сказати всім: коли вам здається, що Бог залишив — не поспішайте. Ви не знаєте, кого в цю мить Він поставив на коліна молитися за вас. Кров Христа сильна. Його жертва — це не просто історія. В Його крові — зцілення.

Можливо, хтось досі не примирився з Богом? Подивіться на нашого Самуїлка. Такого Бога, як наш, ви не знайдете ніде. Він живий.

Нехай ваша віра і надія завжди будуть на Нього. А Богу нехай буде слава навіки. Амінь.

Сім'я Славинських, м. Костопіль
www.youtube.com/watch?v=4KjKSvGidDQ

Дух Святий у моєму житті

Можна знати про Духа Святого все — і не знати Його особисто. Можна вивчити всі богословські визначення, пам'ятати всі вірші про Нього — і ніколи не відчутти Його живої присутності. Між знанням про Бога і знанням Бога — прірва, яку може подолати тільки одне: довіра і відкритість.

У п'ятидесятирічній традиції ми глибоко переконані: хрещення Духом Святим — це це обітниця для всіх. «Бо для вас ця обітниця і для дітей ваших, і для всіх далених» (Дії 2:39).

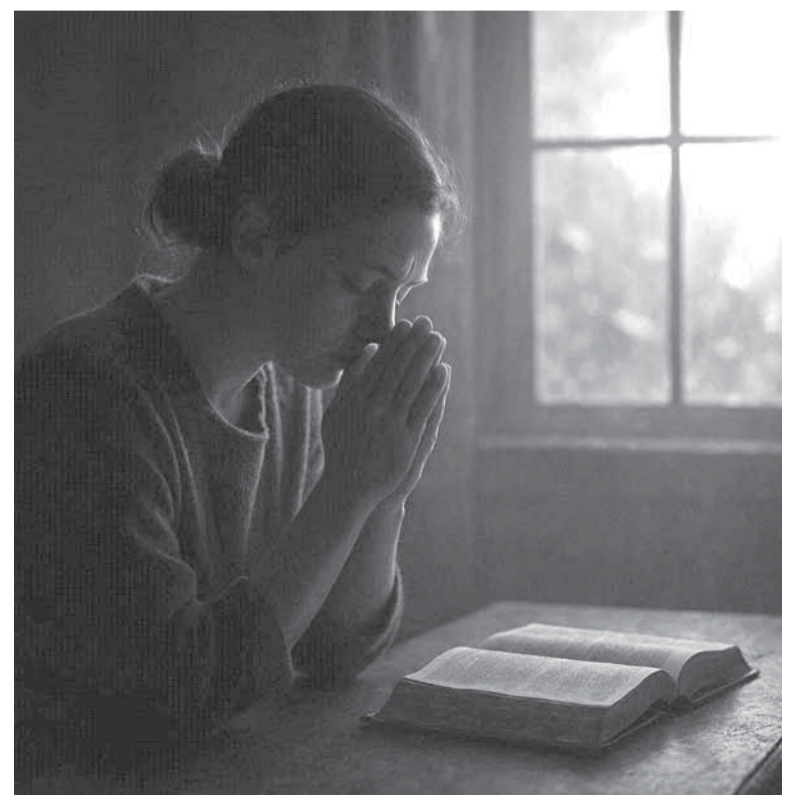
Коли Дух Святий наповнює людину — відбувається зустріч з Богом. Це сила. Це може бути плач, інші мови — але завжди це трансформація. Серце, яке зустріло Духа Святого, вже не те саме.

Як не гасити Його голосу?

Павло попереджає: «Духа не гасить» (1 Солунян 5:19). Як ми гасимо Його? Гріхом, звісно. Але ще — байдужістю, поспіхом, зайнятістю. Коли ми не даємо собі часу тихо постояти перед Богом.

Навчіться впізнавати Його голос. Він говорить через Слово — тому читайте Біблію не як підручник, а як листа від Друга. Він говорить через мир у серці, через братів і сестер у церкві, через обставини, через сни.

Часто в наших громадах є спокуса захоплюватись дарами Духа і забувати про плід. Або навпаки — плекати характер і скептично ставитись до дарів. Але Бог хоче і того, і іншого.

«Плід Духа є: любов, радість, мир, довготерпіння, доброта, благість, вірність, лагідність, стриманість» (Галатів 5:22-23). А дари — для служіння іншим, для будівництва церкви, для свідчення світу. Одне без іншого кульгає.

Не треба чекати особливого моменту. Не треба «заслужити» наповнення Духом. Він не приходить до достойних — Він приходить до спраглих. «Хто спрагнений — нехай приходить до Мене і п'є» (Ів. 7:37).

Прямо зараз, де б ви не були — скажіть Духу Святому: «Я хочу більше Тебе. Прийди. Наповни мене.» Це найкоротша і найсильніша молитва, яку ви можете помолитися.

Свідчення Валерія Яковенка

йдуть суди Божі, я тебе обдурив, прости». Він пробачив. Я прибіг додому — моя дочка відкрила очі, вони стали світлими, вона звісила ніжки з дивана й каже: «Тату, вдягни сандаліки, я піду гуляти». Ми впали на коліна і прославили Господа.

Я не спішу до таблеток. Я спішу до престолу благодаті — там відповіді, там настанови, там усе зцілення.

Ми з жінкою маємо патронатну сім'ю: семеро прийомних дітей (а загалом дев'ятеро). Кожен день діти чують Слово Боже. Наша задача — направити їх до батьків, щоб їх не позбавили прав.

Одного разу привезли до нас Олю з астмою. Вона каже: «Я буду задихатися без інгалятора». А я кажу: «Ми будемо молитися, вірити Словам Ісуса». Вона повірила. Сьогодні вона не астматич-

ка — вона прославляє Господа.

Або Наташа з хірургії — їй відрізали п'ятки, залишилися «копиці», 30 років, а виглядала на 80. Їй дали три аркуші ліків на тисячі гривень. Я кажу: «Наташу забираємо, списки залишаємо. Ви купуйте, якщо хочете. А ми помолимося». Через три місяці Наташа пішла своїми «копицями». Сьогодні має чоловіка, дім, і лікарі кажуть: «У вас там чудні й дивні діти Божі.

Анатолію, якому відморозили пальці — кісточки стирчали, рани гноїлися. П'ятого дня на кісткиросло тіло. Сьогодні він єпископ в Олександрії.

Чоловіку з гангреною — ноги по коліна чорні, тіло полупане. Помолитися — на дев'ятий день тіло стало як у немовляти.

Чотири ракових захво-

рювання, де лікарі сказали «смерть». Останні два — сестра з Полтави: був рак горла — Бог дав повне зцілення. З Кривого Рогу — жінка з метастазами по всьому тілу. Ми, прості «негодні» люди, поклали руки й сказали: «Боже, ми робимо по Твоєму слову — Ти підтверди». Через короткий час вона свідчила: Бог дав повне зцілення.

Два брати-бандити покаялися. В одного 30 років, перелом ноги: кістка гноїться, виразка. Лікарі казали: все одно відріжуть. Помолитися — приїхав додому, піднімає штанину: виразки нема. Вони схопили маму, яка 30 років у вірі: «Мамо, треба проповідувати Христа — не мертвого, а живого, розп'ятого, воскреслого». За маму помолитися — у неї був цукровий діабет. Сьогодні цукру нема.

Бог говорить: «Прийдіть, і дам спокій душі вашій». І я

питаю себе: що люди бачать у мені, щоб піти за Царством Божим? Вони повинні побачити мир і той спокій, якого в цьому світі немає.

Тримайтеся Христа, тримайтеся зразка здорового учення. Не дивіться TikTok, біжіть до престолу благодаті, до Бога. Не будьте такі, як прочі народи. Поверніться в початкове положення і скажіть: «Господь — Ти мій Цар».

Валерій ЯКОВЕНКО
youtube.com/watch?v=xClcPZH2sPQ

Уроки із книги Естер

«Після цих подій цар Артаксеркс звеличив Амана, сина Амадафого, вугеянина, і підвищив його, і поставив його сидашище вище за всіх князів, які були у нього... І здалося йому незначним накласти руку свою тільки на одного Мардохея, але оскільки донесли йому про народ Мардохея, то задумав Аман винищити всіх іудеїв, які були у всьому царстві Артаксеркса, як народ Мардохеїв» (Ест.3:1,6)

В цьому вірші ми знайомимося зі злодієм Аманом. Ми бачимо, що Аман був вугеянином. Вугеяни — це потомки амалікитян, потомки царя Агага, якого Саул колись не захотів знищити: «І сказав Самуїл Саулу: „Господь послав мене помазати тебе царем над народом Його, над Ізраїлем; тепер послухайся голосу слів Господа. Так говорить Господь Саваоф: «Згадав Я про те, що зробив Амалік Ізраїлю, як він став йому перешкодою на дорозі, коли він ішов із Єгипту. Тепер іди, і вразь Амаліка, та винищи все, що у нього; і не давай пощади йому, але віддай на смерть від чоловіка до жінки, від дитини до немовля, від тельця до вівці, від верблюда до осла»» (1Цар.15:1-3).

Але Саул пожалів Агага, захопив його живим, і майно амалікитян не знищив. Бог прогнівався на це. Саме через те, що колись Саул не послухався голосу Божого, рід Агага вижив. І тепер в кн. Естер ми читаємо про Амана вугеянина,

потомка Амаліка, який хотів знищити весь єврейський народ.

Парадонс: оскільки цар євреїв Саул не захотів знищити ворога Амаліка, Амалік намагався знищити євреїв. Якщо ми не знищимо свого ворога, то ворог знищить нас. Я говорю про духовне життя. Якщо ми не знищимо гріх в собі, то гріх знищить нас. Буде весь час нас переслідувати і намагатися погубити (це урок 1).

В кн. Естер ми можемо також ще побачити силу Божого відкуплення. Незважаючи на те, що колись цар Ізраїля не послухався голосу Бога, допустив велику помилку (в результаті чого наклікали біду на себе), Бог тепер виправляє цю помилку. Бог все рівно не залишає Свій народ. Він вислуховує їхні молитви і бачачи смирення, відводить від них загрозу.

Кожен із нас так чи інакше підводив Бога, не слухався Його голосу. Ми можемо в житті зробити якісь речі, які наклічуть на нас біду. Можливо ми зробили якийсь гріх, і потім пожинаємо наслідки. Якщо ти будеш молитися, якщо ти смиришся перед Богом, Бог не відвернеться від тебе, Він допоможе тобі піднятися. В Ісусі Христі ми бачимо силу Божого відкуплення (це урок 2).

Нарешті третій урок. Книга Естер — це книга, яка багато в чому дає нам уявлення про те, що відбувається сьогодні. Особливість цієї книги: впродовж всієї

книги Бог знаходиться як би за завісою, начебто приховує Себе, Свою реальність і Своє управління подіями. Він діє, але якщо ми читаємо поверхнево книгу Естер, ми не бачимо, щоб Бог виходив явно на сцену.

Через це виникає ілюзія, що ворог дійсно панує і управляє навколишніми подіями. Насправді, він може робити лише тій мірі, в якій люди йому дозволяють. Бо якщо люди не давали місця діяволу, як радить Боже слово, то ми не бачили б стільки зла навколо. Але навіть в тому разі, коли люди дозволяють дияволу діяти, його влада є ще обмежена Богом.

Бог діє:

— через молитву, через віру, через поступки;

— використовуючи зусилля сатани і його воїнства, тому що всі ці духи не знають майбутнього. Бог вкінці може (і часто це робить) використовувати злі наміри ворога на добро. Як гарно Бог використав злі наміри Амана!

Коли ти страждаєш, ворог тишиться. Але він не знає, що в майбутньому це може принести для тебе добро. Бог всерівно залишається Владикою всього. Він не втратив контроль над світом. Тому продовжуй бути на стороні Божій! Аман кидав жереб, щоб визначити долю євреїв. Але не жереб і не чиєсь задуми визначають долю народу Божого.

t.me/genish_blogspot

♦ ТЕКСТИ ІЗ БІБЛІЇ

Івана 14 Розділ

¹ Нехай серце вам не тривожиться! Віруйте в Бога, і в Мене віруйте! ² Багато осель у домі Мого Отця; а коли б то не так, то сказав би Я вам, що йду приготувати місце для вас? ³ А коли відійду й приготую вам місце, Я знову прийду й заберу вас до Себе, щоб де Я були й ви. ⁴ А куди Я йду дорогою ви знаєте. ⁵ Говорить до Нього Хома: Ми не знаємо, Господи, куди йдеш; як же можемо знати дорогу? ⁶ Промовляє до нього Ісус: Я дорога, і правда, і життя. До Отця не приходять ніхто, якщо не через Мене. ⁷ Коли б то були ви пізнали Мене, ви пізнали були б і Мого Отця. Відтепер Його знаєте ви, і Його бачили.

⁸ Говорить до Нього Филип: Господи, покажи нам Отця, і вистачить нам! ⁹ Промовляє до нього Ісус: Стільки часу Я з вами, ти ж не знаєш, Филипе, Мене? Хто бачив Мене, той бачив Отця, то як же ти кажеш: Покажи нам Отця? ¹⁰ Чи не віруєш ти, що Я в Отці, а Отець у Мені? Слова, що Я вам говорю, говорю не від Себе, а Отець, що в Мені перебуває, Той чинить діла ті. ¹¹ Повірте Мені, що Я в Отці, а Отець у Мені! Коли ж ні, то повірте за вчинки самі.

¹² Поправді, поправді кажу вам: Хто вірує в Мене, той учинить діла, які чиню Я, і ще більші від них він учинить, бо Я йду до Отця. ¹³ І коли що просити ви будете в Імення Моє, те вчиню, щоб у Сині прославився Отець. ¹⁴ Коли будете в Мене просити чого в Моє Імення, то вчиню. ¹⁵ Якщо Ви Мене любите, Мої заповіді зберігайте! ¹⁶ І вблагаю Отця Я, і Втішителя іншого дасть вам, щоб із вами повик перебував, ¹⁷ Духа правди, що Його світ прийняти не може, бо не бачить Його та не знає Його. Його знаєте ви, бо при вас перебуває, і в вас буде Він.

¹⁸ Я не кину вас сиротами, Я прибуду до вас! ¹⁹ Ще недовго, і вже світ Мене не побачить, але ви Мене бачити будете, бо живу Я і ви жити будете! ²⁰ Того дня пізнаєте ви, що в Своім Я Отці, а ви в Мені, і Я в вас. ²¹ Хто заповіді Мої має та їх зберігає, той любить Мене. А хто любить Мене, то полюбить його Мій Отець, і Я полюблю Його, і об'явлюсь йому Сам. ²² Запитає Юда, не Іскаріотський, Його: Що то, Господи, що Ти нам об'являєш маєш, а не світові? ²³ Ісус відповів і до нього сказав: Як хто любить Мене, той слово Моє берегтиме, і Отець Мій полюбить його, і Ми прийдемо до нього, і оселю закладемо в нього. ²⁴ Хто не любить Мене, той не береже Моїх слів. А слово, що чуєте ви, не Моє, а Отця, що послав Мене.

²⁵ Говорив це Я вам, будши з вами. ²⁶ Втішитель же, Дух Святий, що Його Отець пошле в Ім'я Моє, Той навчить вас усього, і пригадає вам усе, що Я вам говорив. ²⁷ Зоставляю вам мир, мир Свій вам даю! Я даю вам не так, як дає світ. Серце ваше нехай не тривожиться, ані не лякається! ²⁸ Чули ви, що Я вам говорив: Я відходжу, і вернуся до вас. Якби ви любили Мене, то ви б тишилися, що Я йду до Отця, бо більший за Мене Отець. ²⁹ І тепер Я сказав вам, передніше, ніж сталося, щоб ви вірували, коли станеться. ³⁰ Небагато вже Я говоритиму з вами, бо надходить князь

світу цього, а в Мені він нічого не має, ³¹ та щоб світ зрозумів, що люблю Я Отця, і як Отець наказав Мені, так роблю. Уставайте, ходім звідсіля!

15 Розділ

¹ Я правдива Виноградина, а Отець Мій Виноградар. ² Усяку галузку в Мене, що плоду не приносить, Він відтинає, але всяку, що плід родить, обчищає її, щоб рясніше родила. ³ Через Слово, що Я вам говорив, ви вже чисті. ⁴ Перебувайте в Мені, а Я в вас! Як та вітка не може вродити плоду сама з себе, коли не позостанеться на виноградні, так і ви, як в Мені перебувати не будете. ⁵ Я Виноградина, ви галуззя! Хто в Мені перебуває, а Я в ньому, той рясно зароджує, бо без Мене нічого чинити не можете ви. ⁶ Коли хто перебувати не буде в Мені, той буде відкинений геть, як галузка, і всохне. І громадять їх, і кладуть на огонь, і згорять. ⁷ Коли ж у Мені перебувати ви будете, а слова Мої позостануться в вас, то просить, чого хочете, і станеться вам! ⁸ Отець Мій прославиться в тому, якщо рясно зародите й будете учні Мої. ⁹ Як Отець полюбив Мене, так і Я полюбив вас. Перебувайте в любові Моїй! ¹⁰ Якщо будете ви зберігати Мої заповіді, то в любові Моїй перебуватимете, як і Я зберіг Заповіді Свого Отця, і перебуваю в любові Його. ¹¹ Це Я вам говорив, щоб радість Моя була в вас, і щоб повна була ваша радість!

¹² Оце Моя заповідь, щоб любили один одного ви, як Я вас полюбив! ¹³ Ніхто більшої любови не має над ту, як хто свою душу поклав би за друзів своїх. ¹⁴ Ви друзі Мої, якщо чините все, що Я вам заповідую. ¹⁵ Я вже більше не буду рабами вас звати, бо не відає раб, що пан його чинить. А вас назвав друзями Я, бо Я вам об'явив усе те, що почув від Мого Отця. ¹⁶ Не ви Мене вибрали, але Я вибрав вас, і вас настановив, щоб ішли ви й приносили плід, і щоб плід ваш зостався, щоб дав вам Отець, чого тільки попросите в Імення Моє. ¹⁷ Це Я вам заповідую, щоб любили один одного ви!

¹⁸ Коли вас світ ненавидить, знайте, що Мене він зненавидів перше, як вас. ¹⁹ Коли б ви зо світу були, то своє світ любив би. А що ви не зо світу, але Я вас зо світу обрав, тому світ вас ненавидить. ²⁰ Пригадайте те слово, яке Я вам сказав: Раб не більший за пана свого. Як Мене переслідували, то й вас переслідувати будуть; як слово Моє зберігали, берегтимуть і вас. ²¹ Але все це робитимуть вам за Ім'я Моє, бо не знають Того, хто послав Мене. ²² Коли б Я не прийшов і до них не казав, то не мали б гріха, а тепер вимовки не мають вони за свій гріх. ²³ Хто Мене ненавидить, і Мого Отця той ненавидить. ²⁴ Коли б Я серед них не вчинив тих діл, яких не чинив ніхто інший, то не мали б гріха. Та тепер вони бачили, і зненавиділи і Мене, і Мого Отця. ²⁵ Та щоб справдилось слово, що в їхнім Законі написано: Мене безпідставно зненавиділи!

²⁶ А коли Втішитель прибуде, що Його від Отця Я пошлю вам, Той Дух правди, що походить від Отця, Він засвідчить про Мене. ²⁷ Та засвідчить і ви, бо ви від початку зо Мною.

Рівненське обласне об'єднання УЦХВЄ має офіційний сайт, який слугує своєрідною візитівкою об'єднання. На сайті можна ознайомитися із історією, структурою Об'єднання, основною діяльністю, служителями, рішеннями, а головне — актуальними новинами життя братерства.

Сайт має три версії: десктопну, планшетну та мобільну. Функціонал ресурсу розширюється, розроблюються різні бази даних. На даний час на сайті є можливість переглядати актуальні новини за різними категоріями (новини сві-

Відвідайте сайт Рівненського обласного об'єднання УЦХВЄ

ту, України, Рівненщини) та відділами (місіонерського, молодіжного, освіти, благовістя, добротності та ін.). У розділі «Про нас» читачі мають змогу ознайомитися з віровченням Церкви, історичною довідкою

братерства, складом обласної ради). У розділі «Медіа» доступні електронні версії га-

зети «За віру Євангельську», відео, інтерв'ю, блоги служителів, перелік християнських

ресурсів та церков, в яких здійснюються трансляції богослужінь.

Також реалізована можливість пошуку адрес церков, їх місцезнаходження на карті, контактів служителів.

Адреса сайту: <https://chve.rv.ua/>

ЗАПРОШУЄМО ВАС ВІДВІДАТИ ЗІБРАННЯ

Християн Віри Євангельської у Рівненській області, які відбуваються щонеділі о 10:00

Березнівський р-н:

- м. Березне, вул. Київська, 22а
- с. Кам'янка, вул. Кузнєцова, 32;
- с. Вітковичі, вул. Подільська, 19-А;
- с. Яринівка, вул. Першотравнева, 5;
- с. Велика Купля, вул. Зелена, 5;
- с. Тишиця, вул. Шкільна, 1-А;
- с. Малинськ, вул. Залізнична, 24;
- с. Поляни, вул. Молодіжна, 2А;
- с. Орлівка, вул. Незалежності, 45;

Володимирецький р-н:

- с. Нова Рафалівка, вул. Партизанська, 9;
- м. Вараш, м-н Північний-1, 1. Церква «Благодать». Неділя о 10:00; 13:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- с.мт. Володимирець, вул. Шевченка, 71;
- с. Довговоля, вул. 40-річчя Перемоги, 43-А;
- с. Великий Жолудськ, вул. М. Молочко, 2;
- с. Малий Жолудськ, вул. 17 вересня, 21
- с. Сопачів, вул. Гузоватого, 12А;
- с. Кідри, вул. Поліська, 25-А;
- с. Полиці, вул. Шкільна, 4;
- с. Берестівка, вул. Вишнева, 1;
- с. Бишляк, вул. 17 вересня, 2;
- с. Велих, вул. Шевченка, 51;
- с. Сварині, вул. Незалежності, 90;
- с. Ромейки, вул. Садова, 22;
- с. Мульчиці, вул. Шевченка, 17;
- с. Луко, вул. Шевченка, 1А;
- с. Чаква, вул. Центральна, 2А;
- с. Новаки, вул. Вишнева, 2;
- с. Собіщиці, вул. Центральна, 11А;
- с. Поповлі, вул. Л. Українки;
- с. Антонівка, вул. Партизанська, 5;
- с. Воронки, вул. Шевченка, 22;
- с. Жовчині, вул. Нова;
- с. Великі Цепцевиці, вул. Л. Українки, 71;
- с. Острів, вул. В. Васковця;
- с. Щоків, вул. Лісна, 14;
- с. Малі Телковичі, вул. Шкільна, 20;
- с. Городець, вул. Садова, 1а;
- с. Великі Телковичі, вул. Центральна, 102;
- с. Каноничі, вул. Калініна, 45;
- с. Більська Воля;
- с. Діброва;
- с. Лозки, вул. Набережна, 49а;
- с. Любихи, вул. Вишнева, 19;
- с. Заболоття.

Гоцанський р-н:

- с. Ілліні, вул. Млинівська, 25;
- с.мт. Гоца, пр. Пекарський, 10. Неділя о 11:00, середа о 18:00;
- с. Бугрині, Б. Хмельницького, 19;
- с. Угільці, вул. Шкільна, 3;
- с. Вільгір, вул. Набережна, 15;
- с. Вітків, вул. Набережна, 9;
- с. Воскодави, вул. Молодіжна, 46;
- с. Новоставці, вул. Фестивальна, 1;
- с. Томахів, вул. Мирна, 25А;
- с. Терентіїв, вул. Центральна;
- с. Бабин, вул. Заводська, 1а;
- с. Подоліяни, вул. Шевченка;
- с. Дружне, вул. І. Франка, 80;
- с. Пустомити, вул. Л. Українки, 107;
- с. Тучин;

Демидівський р-н:

- с.мт. Демидівка, вул. Богдана Хмельницького, 3;
- с. Берестечко, вул. Надстирна, 9. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та четвер о 18:00;
- с. Вербень, вул. Зелена, 32. Неділя о 10:00.
- с. Вовковий, вул. Грушевського, 129. Неділя о 10:00, вівторок та п'ятниця о 18:00;
- с. Рудка, вул. Садова, 9;
- с. Княгинин, с. Ільбибоки, с. Лопавше (місіонерські станції).

Дубенський р-н:

- м. Дубно, вул. Пилипа Орлика, 19 (р-н залізничного вокзалу). Неділя о 10:00 та 17:00, середа та четвер о 19:00.
- с. Повча, вул. Андріянова 7. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та четвер о 17:00;
- с. Майдан, вул. Першотравнева 3А. Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок, четвер та п'ятниця о 20:00;
- с. Молодаво Перше, вул. Перемоги, 115а. Неділя о 10:00 та 17:00, середа та п'ятниця о 20:00;
- с. Стівець, вул. Шевченка. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок, четвер та п'ятниця о 20:00;
- с. Верба, вул. Грушевського, 13а. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- с. Варковичі, пров. Травневий, 1;
- с. Копани, вул. 1 Травня, 37;
- с. Заруддя, вул. Шевченка, 11а;
- с. Стара Носовиця, вул. Кременецька, 78а;
- с. Панталія;
- с. Стара Миколаївка, вул. Л. Українки, 70;
- с. Мирогоща, пр. Патолічева, 2;
- с. Мильча, вул. Глибока, 2. Неділя о 10:00 та 17:00 та п'ятниця о 17:00;
- с. Підбруси́нь, вул. Першотравнева, 7;
- с. Озеряни, вул. Шевченка, 87.

Дубровицький р-н:

- м. Дубровиця, вул. Воробинська, 68;
- с. Осова, вул. Незалежності-3;
- с. Будимля, вул. Незалежності;
- с. Переброди, вул. Зарічна, 58;
- с. Селець, вул. 17 Вересня, 59
- с. Колки, вул. Центральна, 93;
- с. Людичі, вул. Лісова, 8;
- с. Нивецьк, вул. Шкільна, 8;
- с. Грицьки, вул. Івана Франка;
- с. Підлісьє, вул. Нова;
- с. Висоцьк, вул. Містечкова, 33;
- с. Жадень, вул. Центральна, 176;
- с. Мильчак, вул. Пушкіна, 4;
- с. Бродець, вул. Набережна, 17;
- с. Лютинськ, вул. Молодіжна, 38;
- с. Заслущя, вул. Л. Яцут, 17;

Зарічненський р-н:

- с. Новоріччя, вул. Центральна, 12;
- с.мт. Зарічне, вул. Боричевського, 17;
- с. Серники, вул. Партизанська, 40;
- с. Кухітська Воля, вул. Л. Українки, 104;
- с. Морочне, вул. Центральна, 121;
- с. Кухче, вул. Березова;
- с. Річиця, вул. Соборна, 28;
- с. Прикладники, с. Вовчиці, с. Дібрівські;
- с. Локниця, вул. Центральна, 195;
- с. Мутвиця, вул. Центральна, 18;
- с. Неньковичі, с. Привітківка;
- с. Млинок, вул. Центральна, 68;
- с. Борове, вул. Довга, 4.

Здолбунівський р-н:

- с. Глинськ, вул. Дубенщина, 6;
- с. Цурків, вул. Б. Хмельницького;
- с. Мізоч, вул. Липки, 7;
- с. Гільча, вул. Чеська, 97;
- с. Здолбунів, вул. Зелена, 6г;
- с. Ступно, вул. Бокова, 2;
- с. Новомильськ, вул. Центральна, 73-а;
- с. П'ятигори, вул. Грушевського, 11;
- с. Зтовбиця, вул. Мартинівка, 89 а;
- с. Білашів;
- с. Нова Мощаниця, вул. Ялиси, 2;
- с. Будараж (місіонерська станція).

Корецький р-н:

- м. Корець, вул. Київська, 226а
- с. Користь. Неділя о 19:00, Субота о 11:00 (дитяче служіння);
- с. Великі Межиричі, вул. Шевченка, 47;
- с. Невірків, с. Жорнівка;
- с. Головинці, с. Крилів, с. Бриків, с. Сапожин (місіонерські станції).

Костопільський р-н:

- м. Костопіль, вул. Сидорова, 5-Б;
- с. Головин, вул. Базальтська, 12. Неділя о 10:00, вівторок о 19:00;
- с. Іваничі, вул. Весняна, 3. Неділя о 17:00;
- с. Берестовець, вул. Центральна, 36. Середа о 19:00.
- с. Звездівка
- с. Перетоки, вул. Соборна, 18
- с. Соломка, вул. Костопільська, 6 А
- с. Яполоть, вул. Лісова, 2-а
- с. Злазне, вул. Тиха, 17
- с. Глажева
- с. Збуж, вул. Лугова, 1-а
- с. Великий Мидськ, вул. Центральна, 92;
- с. Бичаль
- с. Тростянець, вул. Першотравнева, 35а
- с. Корчин
- с. Деражне, вул. Шевченка, 51 В
- с. Дюксин, вул. Ніла Хасевича, 16
- с. Постійне, вул. Гайдуки, 38
- с. Гута, вул. Бугейська, 25-А
- с. Малий Стидин
- с. Пісків, вул. Шевченка, 39

Млинівський р-н:

- с. Борбин, вул. Відродження, 20;
- с.мт. Млинів, вул. Пушкіна, 4;
- с. Смородва, вул. Острів, 7;
- с. Підлозіці, вул. Незалежності, 31;
- с. Довгоші, вул. Ровенка, 3;

- с. Острожець, вул. Тиха, 15;
- с. Тушебин, вул. Шкільна, 43;
- с. Пітушків, вул. Шкільна, 22;
- с. Ярославичі;
- с. Удзіці, вул. Центральна, 7;
- с. Бокійма, вул. Л. Українки, 37;
- с. Малин, Радянська, 12 А;
- с. Свнців, вул. Визволення;
- с. Підбруси́нь;
- с. Хорупань, вул. Шкільна, буд. 29;
- с. Владиславівка, с. Береги, с. Підгайці (місіонерські станції);
- с. Терешів, с. Городниця (проводяться зібрання).

Острозький р-н:

- м. Острого, пр. Садовий, 5;
- с. Розваж, вул. 17 вересня, 3;
- с. Могиляни, вул. Шевченка, 15

- с. Оженин, вул.Кринична, 7
- с. Українка, Заводська, 14
- с. Сіянци, вул. Ватутіна, 20
- с. Стадники, вул. Л. Українки, 2
- с. Країв, с. Хорів, с. Кураж, с. Теремне, с. Мощаниця
- с. Грем'яче, вул. Центральна, 70
- с. Бродівське, вул. Б. Хмельницького, 117
- с. Вельбіно, вул. Героїв майдану, 40-а
- с. Почаки, вул. Молодіжна, 5-А
- с. Тесів, вул. Ватутіна, 8
- с. Волосківці, вул. Буденного, 33
- с. Бухарів

Радивилівський р-н:

- м. Радивилів, вул. Грушевського, 91;
- с. Батьків, вул. Почаївська, 59. Неділя о 10:00 та 17:00, середа о 18:00.
- с. Зарічне, с. Пляшева
- с. Гай-Ситенські, вул. Маркелова, 111
- с. Боратин, вул. Набережна
- с. Перенятин, вул. Почаївська, 22
- с. Стоянівка, вул. 17 Вересня, 6
- с. Підзамче
- с. Копані, вул. Зелена, 3
- с. Теслувці, вул. Шевченка, 3
- с. Хотин, вул. Джерельна, 10
- с. Іванівка (місіонерські станції)

Рівненський р-н:

- м. Рівне, вул. К. Литвина, 2 — церква «Святої Трійці». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- м. Рівне, вул. Тиннівська, 63 — церква «Христос Спаситель». Неділя о 10:00 та 18:00, середа о 19:00;
- м. Рівне, вул. Уласа Самчука, 32а — церква «Молодіжна»;
- м. Рівне, вул. Королюва, 3 — церква «Божого Спасіння». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- м. Рівне, вул. Плуужника, 3 — церква «Світланка Зоря»
- с.мт. Клевань, вул. Королюва, 1. Неділя о 10:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- с. Біла Криниця, вул. Грушевського, 1А;
- с. Корнин, вул. Польова, 2;
- с. Олександрія, вул. 1 Травня, 22;
- с. Бармаки, вул. Центральна, 3;
- с. Великий Житині, вул. Рівненська, 42-г;
- с. Грушвиця, вул. Шкільна, 2;

Дорогі читачі! Ви можете підтримати наше служіння, пожертвавши будь-яку суму.

ПриватБанк

Для власників Приватбанку:

<https://www.privat24.ua/send/b37wm>

Картка: 5168 7521 0046 9512

monobank

Для власників Монобанку:

<https://send.monobank.ua/jar/21LYveH45F>

Картка: 5375 4112 1492 2721

- с. Городище, вул. Рівненська, 72;
 - с. Голишів, вул. Молодіжна, 10;
 - с. Дерев'яне, вул. Є. Наумець, 54;
 - с. Новокуків (скра) вул. Л. Українки, 11-а;
 - с. М. Шпаків, вул. Шевченка, 42-А;
 - с. Зоря, вул. Орловського, 6;
 - с. Оржів, вул. Центральна, 34;
 - с. Нова Українка, вул. Приходька, 36;
 - м. Рівне, проспект Миру, 7а — Церква «Добрий Самарянин»;
 - с. Макотери, вул. Козацька, 38-а;
 - с. Зозів, вул. Вишнева, 20;
 - с. Великий Олексин, вул. Весняна, 53;
 - с. Углище, вул. Річна, 20;
 - с. Шубків, с. Верхівськ, с. Рокитнярад-2 (місіонерські станції).
- ### Рокитнярський р-н:
- с.мт. Рокитне, вул. Приходька, 2;
 - с. Карпилівка, вул. Книгині Ольги, 13;
 - с. Березово, вул. Кузнєцова, 13;
 - с. Томаше село, вул. Зарічна, 2;
 - с. Старгород, вул. Привокзальна, 19-а;
 - с. Познань, с. Глинне;
 - с. Переходиці, вул. Партизанська, 7;
 - с. Обсіч, вул. Пуделівська, 110;
 - с. Залав'я, вул. Шкільна, 7;
 - с. Дубно, вул. Шкільна, 7;
 - с. Блажове, вул. Молодіжна, 11;
 - с. Кам'яне, вул. Центральна, 79;
 - с. Рокитно, вул. Лайоша Гавро, 2-А;
 - с. Хміль, Шкільна, 6;
 - с. Купель, вул. Тарасенка, 19;
 - с. Вежиця, вул. Скумая, 4;
 - с. Остки, вул. Молодіжна, 6;
 - с. Заболоття, вул. Соборна;
 - с. Масевичі, вул. Центральна, 84;
 - с. Нетреба, вул. Центральна, 1;
 - с. Грабуни, вул. Незалежності;
 - с. Більськ, вул. Пасічна, 2;
 - с. Карпилівка, вул. Спортивна, 9а;
 - с. Дроздинь, вул. Нова, 5а;
 - с. Кисоричі, вул. Центральна, 100;
 - с. Березово, вул. Соборна;
 - с. Єльне, вул. Ковпака;
 - с. Білівіж (місіонерська станція).
- ### Сарненський р-н:
- м. Сарни, вул. Ковельська, 104а — церк-
 - ва «Преображення». Неділя о 10:00 та 17:00, середа та п'ятниця о 19:00;
 - м. Сарни, вул. Смолича, 1 — церква «Божого Спасіння»
 - с. Тинне, вул. Прислчанська, 25;
 - с. Чермерне, вул. Молодіжна, 2;
 - с. Віри, вул. Шевченка;
 - с. Цепцевичі, пров. Замковий, 2;
 - с. Тріскіні, вул. Молодіжна, 23;
 - с. Чисель, вул. Ювілейна, 8;
 - с. Висове, вул. Підлісна, 28А. Неділя о 10:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
 - с. Карпилівка, Радянська, 129-а;
 - с. Бутейки, вул. Зелена, 10-а;
 - с. В. Вербче, вул. Вишнева, 41;
 - с. М. Вербче, вул. Центральна, 75;
 - с. Вирка, с. Кричильськ, с. Ремчиці;
 - с. Волоша, вул. Центральна, 30-А;
 - с. Гранітне, вул. Лісова, 2-б;
 - с. Довге, вул. Центральна, 94-А;
 - с. Корост, вул. Центральна;
 - с. Клесів, вул. Зелена, 33;
 - с. Мельниця, вул. Шевченка, 40;
 - с. Немовичі, вул. Острівського, 50-а;
 - с. Поляна, вул. Лугова, 5;
 - с. Рудня-Карпилівська, вул. Кузнєцова, 33;
 - с. Степань, вул. Прибережна, 26;
 - с. Селище, вул. Партизанська, 5-а;
 - с. Тутовичі, вул. Підлісна, 21-А;
 - с. Федорівка, вул. Мичуріна, 25;
 - с. Чудель, вул. Вишнева, 4а;
 - с. Ясногірка, вул. Партизанська, 15-а;
 - с. Кам'яне-Случанське
 - с. Стрільськ, вул. Вишнева 7
 - с. Карасин, вул. Центральна, 10-а;
 - с. Яринівка, вул. Шевченка, 13;
 - с. Мар'янівка, вул. Центральна, 22а;
 - с. Кузьмінська, с. Любиковичі (місіонерські станції).
 - с. Лючха, вул. Центральна, 30 (неділя 14:00)
 - с. Ремчиці, вул. Шкільна 42
- «Місіонерська Церква Христа Спасителя» м. Турка, Львівська обл. тел.: +38 (050) 505 53 33 — Володимир